

Υπόθεση 16/88

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Εξουσιοδότηση προς την Επιτροπή βάσει του άρθρου 145 και
εκτέλεση του προϋπολογισμού βάσει του άρθρου 205 »

Έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση	3458
Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Marco Darmon της 30ής Ιουνίου 1989	3465
Απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 1989	3481

Περίληψη της απόφασης

Συνθήκη ΕΟΚ — Κατανομή αρμοδιοτήτων και προνοιότητες ασκήσεώς τους — Επιτροπή — Εκτελεστικές αρμοδιότητες που της ανατίθενται από το Συμβούλιο και πρέπει να ασκούνται κατά την οριζύμενη υπ' αυτού διαδικασία — Εκτέλεση — Έννοια — Έκδοση ατομικών πράξεων — Εμπίπτει — Συμβιβάζεται με την ύπαρξη ιδίων εξουσιών της Επιτροπής σε θέματα εκτελέσεως του προϋπολογισμού

(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 145, 155, 205, 206 α, παράγραφος 2, και 206 β· δημοσιονομικός κανονισμός, άρθρο 80)

Η έννοια της εκτελέσεως κατά το άρθρο 145, τρίτη περίπτωση, της Συνθήκης ΕΟΚ, όπως έχει τροποποιηθεί με την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη, περιέχει τόσο την κατάρτιση εκτελεστικών κανόνων όσο και την εφαρμογή των κανόνων στις κατ' ιδίαν περιπτώσεις μέσω πράξεων ατομικού περιεχομένου. Πράγματι, δεδομένου ότι η Συνθήκη χρησιμοποιεί τον όρο « εκτέλεση » χωρίς να τον περιορίζει με

κάποιον πρόσθετο προσδιορισμό, ο όρος αυτός δεν μπορεί να ερμηνευθεί έτσι ώστε να μην περιλαμβάνει τις ατομικές πράξεις.

Όταν το Συμβούλιο αναθέτει στην Επιτροπή την έκδοση ατομικών πράξεων εχουσών δημοσιονομικές συνέπειες και κάνει προς τούτο χρήση της παρεχόμενης από το άρθρο 145

ευχέρειας να υποβάλει την έκδοση αυτή στη λεγόμενη διαδικασία « επιτροπής διαχειρίσεως », που αποτελεί μία από τις πιθανές διαδικασίες που έχουν προβλεφθεί βάσει του εν λόγω άρθρου, δεν θίγει την εξουσία, την οποία αντλεί η Επιτροπή από το άρθρο 205 της Συνθήκης, να εκτελεί τον προϋπολογισμό με δική της ευθύνη. Αφενός, η αρμοδιότητα που κατέχει η Επιτροπή προς εκτέλεση του προϋπολογισμού δεν μεταβάλλει τον καταμερισμό των εξουσιών που απορρέει από διάφορες διατάξεις της Συνθήκης που εξουσιοδοτούν το Συμβούλιο και την Επιτροπή να εκδίδουν πράξεις γενικού ή ατομικού περιεχομένου σε συγκεκριμένους τομείς και από τις θεσμικές διατάξεις των άρθρων 145, τρίτη περίπτωση, και 155. Αφετέρου, έστω και αν μια ατομική πράξη ενδέχεται να συνεπάγεται, σχεδόν κατ' ανάγκην, την ανάληψη δαπανών, διαφέρει απ' αυτήν, όταν μάλιστα η εξουσία λήψεως της διοικητικής αποφάσεως και η εξουσία αναλή-

ψεως της δαπάνης ενδέχεται, στο πλαίσιο της εσωτερικής οργανώσεως κάθε θεσμικού οργάνου, να ανατίθενται σε διαφορετικά πρόσωπα.

Η ερμηνεία αυτή, που αποκλείει τη δυνατότητα των πράξεων αναλήψεως δαπανών, αυτών καθεαυτών και χωρίς ανάλογη απόφαση επί της ουσίας, να γεννούν νομικά δικαιώματα δεσμεύοντα την Κοινότητα έναντι τρίτων, είναι άλλωστε σύμφωνη προς το σύστημα ελέγχου της εκτελέσεως του προϋπολογισμού, στο πλαίσιο του οποίου το μεν Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει αναλάβει, δυνάμει του άρθρου 206 β της Συνθήκης, την εξουσία να απαλλάσσει την Επιτροπή, το δε Ελεγκτικό Συνέδριο καλείται να παράσχει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συνδρομή, της οποίας τα όρια χαράσσονται στο άρθρο 206 α, παράγραφος 2, της Συνθήκης και στο άρθρο 80 του δημοσιονομικού κανονισμού.

ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

στην υπόθεση 16/88 *

I — Πραγματικά περιστατικά

Η Επιτροπή άσκησε προσφυγή περί ακυρώσεως του άρθρου 6, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3252/87 του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου, 1987, για το συντονισμό και την προώθηση της έρευνας στον τομέα της αλιείας (ΕΕ 1987, L 314, σ. 17), κατά το μέτρο που η διάταξη αυτή συνοδεύει την άσκηση των αποφασιστικών εξουσιών της Επιτροπής με την προσφυγή στη λεγόμενη διαδικασία της « επιτροπής διαχειρίσεως », πράγμα αντίθετο προς την αποκλειστική αρμοδιότητα την οποία

διαθέτει η Επιτροπή σε θέματα προϋπολογισμού.

Στο πλαίσιο του συντονισμού της διαρθρωτικής αλιευτικής πολιτικής των κρατών μελών, το Συμβούλιο εξέδωσε τον προσβαλλόμενο κανονισμό, ο οποίος αποσκοπεί στο συντονισμό και την προώθηση σε κοινοτικό επίπεδο ορισμένων ερευνητικών δραστηριοτήτων που είτε έχουν αναληφθεί είτε σχεδιάζονται με ευθύνη των κρατών μελών στον εν λόγω τομέα. Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού αυτού, το Συμβούλιο αποφασίζει για τα

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.